



ת"ד 6629/08/14 - מדינת ישראל נגד אנלי אורן טגאי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

15 פברואר 2015

ת"ד 6629-08-14 מדינת ישראל נ' טגאי

לפני כב' השופט אברהם טננבוים
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אנלי אורן טגאי

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד צוריאל חזי

גזר דין

הנאשם מר אנלי אורן טגאי (להלן: "**הנאשם**") הורשע על סמך הודאתו בעבירה של נהיגה באור אדום- אי עצירה בקו עצירה, עבירה על תקנה 22א לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"), בעבירה של נהיגה בקלות ראש, עבירה על סעיף 262(2) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"), בעבירה של חבלה של ממש, עבירה על סעיף 38 לפקודת התעבורה ובעבירה של התנהגות הגורמת נזק, עבירה על תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

תמצית הטענה העובדתית היא כי ביום 20.12.12 בשעה 17:50 נהג הנאשם ברכב מסוג "מיצבوشي" מ"ר 76-329-17 ונסע בכביש 443 לכיוון הצומת עם כביש מספר 45 (להלן: "**הצומת**") כשבצומת קיימת מערכת רמזורים תקינה.

על פי המתואר בכתב האישום בהגיע הנאשם לצומת (בסמוך למחנה עופר) נהג הנאשם ברשלנות כשנכנס לצומת תוך שהוא חוצה את קו העצירה כשהאור ברמזור בכיוון נסיעתו דולק אדום, וכתוצאה מכך פגע ברכב מסוג "פולקסווגן" מ"ר 75-321-76 שהיה נהוג ע"י עמר משה (להלן: "**המתלונן**") שנכנס לצומת מימין לכיוון נסיעת הנאשם בחסות אור ירוק.

על פי הנתען רשלנותו של הנאשם התבטאה בכך שנכנס לצומת כשאור בכיוון נסיעתו מורה אדום, לא נתן זכות קדימה לרכב המעורב, ובכך גרם לתאונת דרכים בה נחבלו בגופם חבלה של ממש: נוסעת שישבה ליד מושב הנהג (פגיעה בצלעות), הנאשם (הורדם והונשם), הובא לטיפול נמרץ עם חתך בקרקפת שנתפר, בצקת מוחית, שברים בצלעות ובאגן), עבר ניתוח ואושפז במשך שלושה שבועות). כמו כן נפצעו המתלונן ונוסע ברכבו וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

בדיון שהתקיים לפני ביום 12.01.15 הודה הנאשם במיוחס לו באמצעות סניגורו עו"ד צוריאל חזי.

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש ביקשה להשית על הנאשם שנתיים פסילה ופסילה על תנאי. ב"כ המאשימה ציינה כי אין לה התנגדות לאזן את רכיב הפסילה עם של"צ, וזאת לנוכח תוצאות התאונה הקשה לנאשם.

מנגד הסניגור ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות ופגיעות החמורות שגרמה התאונה לנאשם. לטענתו, עסקין בנהג



זהיר ושומר חוק המחזיק ברישיון נהיגה 22 שנים, וללא עבר תעבורתי. הסניגור ציין כי הנאשם אב ל- 6 ילדים, והוא המפרנס העיקרי וכי מאז התאונה צומצם היקף משרתו.

עוד ציין כי הנאשם מתגורר בישוב אלון שבות, ישוב מרוחק שאין בו תחבורה ציבורית, דבר המחייב את הנאשם לנסיעה ברכב פרטי או בנסיעה בטרמפים. לדברי הסניגור מזה למעלה משנה ושלושה חודשיים הנאשם אינו נוהג מסיבות בריאותיות. כמו כן, הנאשם עובר טיפולים נוירולוגיים ואורתופדיים.

בנסיבות האמורות מבקש הסניגור להתחשב בנסיבות התיק ובכך שהנאשם כבר נענש "בידי שמיים" לא לפסול אותו פסילה ארוכה ולפגוע בפרנסת המשפחה שממילא אינו קל.

דומה כי אין צורך להכביר במילים אודות חומרת העבירות בהן הודה והורשע הנאשם. אין ספק כי הסיכון שיצר הנאשם בנהיגתו באור אדום לציבור המשתמשים בדרך היה גבוה ביותר ובדרך נס התאונה לא גרמה לאבדות בנפש. בתי משפט כבר פסקו כי יש להחמיר בעונשם של נהגים המסכנים בנהיגתם את ציבור המשתמשים בדרך, זאת גם אם תוצאה של התאונה אינה קטלנית. (ראו ע"פ 2247/10 **שלום ימיני נ' מדינת ישראל** (מיום, 12.01.11).

כמובן, זוהי הגישה הכללית, ובכל מקרה, הענישה בשיטתנו היא אינדיבידואלית ובצדק ויש להתאימה לכל מקרה ומקרה בהתאם לנסיבות ולנסיבותיו האישיות של הנאשם. בעניין זה יפים דבריו של בית משפט העליון כפי שנאמרו בע"פ 212/79 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד לד(2), 421:

"ביסוד הענישה אינו עומד שיקול אחד ויחיד, אלא מכלול של שיקולים. במלאכת הענישה בכל מקרה ומקרה חייב השופט למצוא את המשקל הראוי שיש להעניק לכל אחד מהשיקולים הנזכרים, תוך שהוא מודע לכך כי לעיתים קרובות שיקול אחד בא על חשבון של שיקול אחר. מכאן, שהעונש אשר מוטל בסופו של דבר על הנאשם, אינו אלא תוצאה "משוקללת" - אם תרצה פשרה - של השיקולים השונים שיש להביאם בחשבון. מלאכת "שקלול" זו אינה מלאכה מדעית, אך היא אף אינה מלאכה שרירותית. היא ענין שבשיקול דעת, הנעשה על הרקע הכללי והאינדיבידואלי, במסגרת המדיניות העונשית הכללית כפי שהיא מתבצעת על-ידי בתי-המשפט".

עוד נוסיף, כי תיקון 113 לחוק העונשין בסעיפים 40ג ו- 40ד לתיקון קובע כי בית משפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור.

בעניינו כאמור מדובר בתאונת דרכים קשה שהנפגע העיקרי בה קשה הוא הנאשם. מדובר בפגיעה קשה והוא יישא את תוצאותיה עד אחרית ימיו. סבורני כי בנסיבות העניין רצונו העז של הנאשם לחזור למסלול חיים נורמטיבי, ורצונו לשוב ולפרנס את משפחתו בכבוד, מלמדת שיש לסייע לו. האינטרס הציבורי להמשיך שיקומו של הנאשם הוא הגובר במקרה שלפנינו.

לאמור יש להוסיף כי מדובר בנאשם ללא עבר תעבורתי וללא עבר פלילי.



בנסיבות האמורות לעיל בהתאם לקבוע בסעיף 40ג(א) לתיקון 113 לחוק העונשין, מתחם הענישה ההולם את העבירה בה הורשע הנאשם (נסיעה באור אדום) ובהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, עוצמת הפגיעה ומדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נע בין פסילה לתקופה קצרה לבין לפסילה לתקופה ארוכה (בתוספת רכיבי ענישה נוספים).

לאור האמור ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים לחומרא ולקולא את נסיבותיו האישיות של הנאשם, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 11 חודש החל מיום הפסילה 10.11.2014.**

ב. **שלושה חודשים פסילה על תנאי לתקופה של שלוש שנים** אם יעבור אחת העבירות בהן הורשע או כל עבירה מהתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה.

בנסיבות העניין לא מצאתי להשית על הנאשם רכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מיום קבלת גזר הדין.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לב"כ הנאשם עו"ד צוריאל חזי ולמאשימה.

ניתן היום, כ"ו שבט תשע"ה, 15 פברואר 2015,
בהעדר הצדדים.